

Treball de fi de grau

Títol

Autor/a

Tutor/a

Grau

Data

Full Resum del TFG

Títol del Treball Fi de Grau:

Autor/a:

Tutor/a:

Any:

Titulació:

Paraules clau (mínim 3)

Català:

Castellà:

Anglès:

Resum del Treball Fi de Grau (extensió màxima 100 paraules)

Català:

Castellà:

Anglès

Compromís d'obra original*

L'ESTUDIANT QUE PRESENTA AQUEST TREBALL DECLARA QUE:

1. Aquest treball és original i no està plagiat, en part o totalment
2. Les fonts han estat convenientment citades i referenciades
3. Aquest treball no s'ha presentat prèviament a aquesta Universitat o d'altres

I perquè així consti, afegeix a aquesta plana el seu nom i cognoms i la signatura:

***Aquest full s'ha d'imprimir i lliurar una còpia en mà al tutor abans la presentació oral**

RESUM

La idea de viure des de zero un procés creatiu de seguida em va captivar i em va fer oblidar el que representava tirar endavant un projecte d'aquestes característiques. El meu únic objectiu en realitzar un projecte audiovisual pel treball fi de grau era crear un producte de qualitat que expliqués, ensenyés i descobrís algun sentiment en aquelles persones que el mirarien en un futur.

El fet que uns nens construeixin un país és èpic, però veure com vint-i-una persones es posen d'acord per tirar endavant la seva idea, és insuperable. Així doncs, el meu treball fi de grau consisteix en un reportatge que ha seguit durant tres mesos la realització d'un projecte interdisciplinari a l'escola Estel de Sabadell.

Aquesta activitat, extreta de l'editorial Barcanova, es titulava originalment *Inventem un país*. Amb aquesta base i el llibre de Tomàs Moro *Utopia* la professora i tutora de la classe, la Tamara Masvidal, va idear i adaptar el projecte a les necessitats dels seus alumnes; així com a les seves motivacions i a les seves assignatures.

El país inventat per aquests alumnes de cinquè de l'escola Estel es diu Cinc City. El nom és obra d'una de les alumnes de la classe, la Laura Sánchez. Per votació democràtica es va escollir la proposta de nom que més va agradar i aquest és el resultat. Aquest acte mostra el què ha estat tot el procés de creació d'aquest món imaginari pels nens. La posada en comú de les idees, l'acord general establert davant d'una decisió a través del debat o, en el seu defecte, per votació democràtica.

Cinc City: la nova utopia és l'exemple perfecte de tot allò que totes les persones -amb motivació, il·lusió i somnis- podem crear i realitzar tot allò que vulguem.

Índex

1. Introducció	3
2. Definició del projecte i les seves bases	5
2.1. Lectura de Utopía, de Tomás Moro	6
2.2. Projecte educatiu interdisciplinari	7
2.2.1. Projecte interdisciplinari escollit “Inventem un país”	9
3. Emissió i recepció de <i>Cinc City: la nova utopia</i>	11
3.1. Cadena on l’emetria	11
3.2. Audiència potencial	13
4. Repercussió del projecte interdisciplinari “Inventem un país”	15
5. Elements innovadors de <i>Cinc City: la nova utopia</i>	16
6. Estructura de <i>Cinc City: la nova utopia</i>	19
7. Posada en escena	26
7.1. Procés de rodatge	26
7.2. Muntatge	27
7.3. Banda sonora	31
7.4. Criteris estètics	33
7.4.1. Escenografia	33
7.4.2. Il·luminació	36
7.4.3. Grafisme	37
7.4.4. So ambient	38
7.4.5. Vestuari	38
8. Reportatge pilot <i>Cinc City: la nova utopia</i>	39
8.1. Guió	39
8.2. Pla de producció	40
8.3. Pla de rodatge	42
8.4. Funcions professionals	44
9. Bibliografia	45

1. Introducció

Qui no ha volgut mai crear el seu país ideal? Crear fins al mínim detall cada part d'un estat propi? Encara més, qui no ha volgut mai viure a una illa deserta o no ha pensat que faria si s'hi trobés?

Cinc City: la nova utopia us respondrà totes aquestes preguntes des de la visió dels nens de 5è de primària de l'Escola Estel de Sabadell i la seva professora, la Tamara Masvidal. *Cinc City* és un reportatge que ha seguit des del seu inici fins a la seva finalització tot el procés de construcció d'un país en una escola de Sabadell. És un reportatge fresc i amè, el qual segueix de ben a prop l'aventura d'aquesta classe que inventa el seu propi estat.

L'Escola Estel està situada al barri de la Creu Alta de Sabadell. Es defineix ella mateixa com a una escola laica i catalana. És una escola concertada que acull uns nens i nenes amb unes característiques sociodemogràfiques molt diferents entre ells.

És a dir, aquesta escola ens presenta i mostra la realitat d'uns nens amb diferències molt riques que es fan palpables al llarg del reportatge.

Els alumnes de l'escola Estel es troben per primera vegada davant la possibilitat de crear un país utòpic arran d'aquest projecte interdisciplinari; però el cert és que aquest centre escolar està ja molt acostumat a dur a terme propostes educatives innovadores. L'escola Estel treballa cada curs amb un projecte interdisciplinari adequat, que els professors presenten i escullen prèviament abans de començar el curs. Per tant, segons el curs trobarem un projecte o un altre.

Des del punt de vista del professorat, és interessant treballar amb aquests tipus de projectes ja que permeten unificar diferents assignatures del curs amb un fil conductor. Aquestes activitats educatives normalment solen durar un trimestre.

Per exemple, *Cinc City* ha treballat des de l'Educació Visual i Plàstica, fins a les Ciències Naturals o Música per crear el seu país en diferents àmbits. Això vol dir també que no es només la tutora del curs, en aquest cas, la Tamara Masvidalquies fa responsable d'aquesta activitat. Altres professors com ara la professora d'anglès i

música han estat implicades i l'han ajudat ja que *Cinc City* necessitava d'elles per ser un país amb cara i ulls amb: uns personatges històrics i un himne

Des del punt de vista dels professors, és una manera de motivar i submergir l'alumnat en el món de l'aprenentatge fent servir el poder i la màgia dels somnis. En el cas de *Cinc City*, a partir de la idea que tenen ells mateixos de crear un país ideal han estat capaços de construir solidàriament el seu propi estat amb la participació de tots els companys de la classe.

Aquesta última raó va ser un dels factors clau que va fer decidir-me a escollir aquest tema per al meu treball final de grau. Saber que podria seguir la construcció d'una utopia creada per nens, en una illa deserta em va despertar la meua nena interior i em va encuriosir per tal de saber com s'ho farien. D'aquesta manera, vaig veure una clara possibilitat de reportatge. Era un tema interessant, que cridava l'atenció i gaudiria de la vida i l'alegria que tenen els nens. A més, també tenia un altre factor imprescindible per a un producte audiovisual: donava joc a l'hora de crear. Per tant, *Cinc City: la novautopia* s'ha convertit en el país fictici d'uns nens de primària i el meu treball fi de grau.

2. Definició del projecte i les seves bases

Cinc City: la nova utopia és un reportatge de 20 minuts que mostra la realitat d'un projecte educatiu interdisciplinari en una escola de Sabadell, l'Escola Estel. El projecte consisteix en la creació d'un país fictici i està dirigit per la tutora de la classe de cinquè de primària de l'escola, la Tamara Masvidal, que a més s'ha encarregat de l'organització, de la definició dels contingut i dels objectius de cada sessió del projecte.

A més també, ha organitzat les sessions que no formaven part de les seves assignatures i ha donat a conèixer als professors implicats la seva tasca i el "perquè" de la sessió en la seva àrea. Com ara, per exemple, la professora d'anglès, Marta Garcia, o la professora de música, Montserrat Iglésias.

El reportatge segueix cronològicament els fets i comença amb la petita reflexió d'un dels alumnes de la classe. Aquest alumne reflexiona sobre que faria ell si inventés el seu propi país. Tot plegat dona peu a l'espectador a fixar-se en aquest nen, el qual anirà apareixent en punts clau del reportatge, però que no serà l'únic protagonista. A més també s'introdueix el tema de la creació d'un estat. El nen que duu a terme aquesta tasca es diu Marc Martínez i va ser escollit perquè dins la classe és un dels nens més espavilats i és un nen que donava joc dins el reportatge. Té molta gràcia a l'hora d'expressar-se; és el nen que parla millor davant dels altres i a més li agrada actuar. Per tant, em va semblar el candidat més idoni per realitzar la introducció del reportatge.

Per una banda, el nom del programa recull el nom que els nens van escollir democràticament pel seu país: "Cinc City". Per l'altra banda, la segona part del títol "la nova utopia" fa referència a la idea d'utopia i al seu significat que va sorgir amb el clàssic text de Tomás Moro *Utopía*, publicat l'any 1516.

Aquest llibre i aquest projecte tenen tan en comú com el seu títol indica. Igual que en el llibre, aquesta classe s'ha plantejat com seria per ells un país ideal; amb l'acord de cada idea i cada pas endavant en el seu propi estat.

Aquest producte no només és informatiu, sinó que també esdevé un producte d'entreteniment ja que es pot seguir l'evolució dels participants com si es tractes d'una

ficció. En altres paraules, podríem dir que segueix la tendència actual d'hibridació de gèneres i formats periodístics. Per un costat barreja informació i entreteniment. En primer lloc aporta informació d'una manera amena, donant protagonisme als nens i en segon lloc aprofita la trama narrativa que el propi projecte educatiu implica per generar tensió i interès a l'espectador.

Cinc City: la nova utopia mostra una manera diferent de treballar amb nens i alhora la seva evolució en realitzar un projecte d'aquestes característiques.

2.1. Lectura de Utopía, de Tomás Moro

Des de l'inici del projecte era evident que la lectura d' *Utopia* era indispensable. Va ser una lectura difícil i enfarfegada, però alhora inspiradora. Personalment, una de les reflexions més profundes i essencials del llibre i que crec que és el que l'autor volia transmetre és la següent:

Admírense los utópicos de que haya mortales que pueden sentirse atraídos por el dudoso fulgor de cualquier gema o piedrecilla cuando es posible contemplar a placer las estrellas o el mismo Sol; i de que haya hombre tan necio que crea ennoblecerse con la finura de un tejido de lana, ya que la lana de que está hecho, por fina que sea, la llevó antes una oveja sin que por ello dejara de ser oveja¹

A *Utopía* tots els ciutadans son igual d'importants. Després de llegir aquest llibre vaig recomanar la seva lectura a la professora del curs de 5è, la Tamara Masvidal. De ben segur que li serviria per alguna cosa; per agafar alguna idea, per plantejar sessions del projecte i fins i tot també per conèixer fins el més mínim detall què li cal a un país, per ser realment un país de debò. Per tant, la lectura d'aquest llibre va servir en primer lloc per l'estructuració del meu producte audiovisual; i en segon lloc, per la preparació i el plantejament del projecte a la professora Tamara Masvidal., entre d'altres.

¹ MORO, Tomás. *Utopía* , 13ª ed, Madrid, Espasa Libros, 1952, pàg. 109

Aquest llibre, ha estat crucial per entendre totes les parts d'un país i com, segons el punt de vista de l'autor, hauria de ser un país ideal. En conseqüència, volíem que els nens quan acabessin el projecte, també fossin capaços de descriure fins al més mínim detall els racons i l'organització del seu petit país inventat; els seus avantatges; els seus inconvenients; els seus personatges...És a dir, que fossin capaços de descriure de manera rigorosa la seva creació i els motius pels quals era d'una manera o altra.

Tomàs Moro explica en el seu llibre des de com és la capital d'aquesta illa "Amarouta" als petits poblets que conformen el país. Explica com és la llei, qui governa, com és governa, què fa el poble, com són les cases, perquè es distribueixen d'aquesta manera, com és l'educació, la sanitat, l'economia, els càstigs, la relació entre les persones, etc.

Amb aquest llibre va néixer el concepte d'Utopia i, per tant, era indispensable la seva lectura. L'autor la descriu com si hagués viscut en aquest país

Quien ha visto una Ciudad de Utopía las ha visto todas, tan semejantes son unas a otras, en cuanto lo consiente la naturaleza de cada lugar. ¿Cuál mejor que Amarouta? Es la más digna de ello, ya que es, por deferencia de las restantes, la sede de la Asamblea y además es la que mejor conozco por haber vivido en ella cinco años seguidos²

2.2. Projectes educatius interdisciplinaris

Els projectes interdisciplinaris³ duts a terme a l'Escola Estel barregen i posen en conjunt diferents matèries escolars per tal d'arribar a una fita i assolir diferents objectius alhora. Aquest mètode educatiu és tan reclamat i efectiu perquè el que vol és:

² MORO, Tomás. *Utopía*, 13^a ed, Madrid, Espasa Libros, 1952, pàg. 89

³ CARRASCO, Paquita. I VILLAS, Núria. *Inventem un País [en línia]*. Editorial Barcanova, 2013 [Data de consulta: 25 Gener 2014]. Disponible a: <https://www.yumpu.com/es/document/view/13162390/cicle-superior-5e-inventem-un-pais-barcanova>

a) Construir competències: posa a l'alumnat davant de problemes reals, dificultats que el grup ha de saber superar per arribar a la seva fita.

b) Augmentar i descobrir continguts i aprendre'ls d'una manera més motivada: l'existència d'un repte acostuma a la realitat escolar a situacions que els alumnes es poden trobar en la vida real. Tot projecte troba situacions inesperades i noves solucions de diversa mena. Així és com els alumnes augmenten la seva cultura general, els seus valors de ciutadania, i teixeix unes competències culturals i socials.

c) Afrontar obstacles insalvables: l'alumnat ha de saber que a vegades no es poden solucionar alguns problemes sense nous coneixements, i d'aquesta manera han d'acceptar els fracassos o la ignorància com a experiències normals d'un ésser en desenvolupament.

d) Autoavaluar-se: ajuda a detectar els punts forts i febles dels alumnes. Identifica el què aprèn i el que encara no sap.

e) Desenvolupar la cooperació i la intel·ligència col·lectiva: un projecte obliga a cooperar, a saber escoltar, a formular propostes, a oferir, a demanar, a explicar-se... Actualment la nostra societat demana d'organitzar-se coordinadament i treballar en xarxa, i els projectes interdisciplinaris proporciona les primeres pautes en aquest sentit.

f) Ajuda a cada alumne a adquirir confiança en ell mateix: a títol individual o com a grup, cadascú és important i es valora com a individu i com a membre d'un grup, d'una societat en aquest cas.

g) Desenvolupar l'autoestima i la capacitat de fer eleccions i negociar-les: afavoreix l'autonomia de l'individu en relació al grup, saber delegar tasques que sap que pot fer i l'aprenentatge de fer-se escoltar en grup i influir en les decisions col·lectives.

h) Créixer en valors: els projectes faciliten la posada en escena dels valors i les normes de convivència.

i) Formar per a la concepció i la realització de projectes: un projecte interdisciplinari facilita la crítica constructiva, el fet d'aprendre a treballar en projectes per a la vida futura i fer un treball eficaç.

2.2.1 Projecte interdisciplinari escollit “Inventem un país”

Un projecte interdisciplinari, com ja s’ha dit abans, és un treball que parteix d’un context i que requereix l’aplicació de coneixements de diferents àrees. Per tant, amb un fil conductor i uns objectius s’aconsegueix que els alumnes utilitzin, desenvolupin i adquireixin coneixements de matèries varies amb un objectiu final.

La idea d’aquest projecte interdisciplinari desenvolupat a l’Escola Estel surt de l’Editorial Barcanova i es diu originalment *Inventem un país*⁴. Aquest exemple de projecte juntament amb el llibre *Utopia* ha servit de guia a la professora Tamara Masvidal per plantejar el seu propi projecte i les seves pròpies fites.

Inventem un país va ser escollit perquè a més de la seva originalitat i la immensitat de coneixement que podia aportar als nens, també vol assolir uns objectius molt interessants com ara:

- Aquesta proposta educativa ajudarà a formar persones que respectin i estimin el seu país i els motivarà en l’aventura de millorar-lo, perquè els despertarà el sentit crític constructiu.
- Duent-lo a terme observaran com els fets històrics afecten tant el conjunt de la societat com el seu bagatge personal.
- També els donarà les eines necessàries perquè partint d’un fet prenguin consciència de país i contribueixin a la seva nova formació.
- Triaran símbol, i comprendran com els condicionants físics afecten al desenvolupament del país, i inclouran la vegetació i la fauna com alguna cosa que han de cuidar i conservar.
- Crearan el model econòmic del seu país i l’analitzaran, i de la sostenibilitat d’aquest model dependrà la prosperitat i la riquesa.

⁴ CARRASCO, Paquita. I VILLAS, Núria. *Inventem un País [en línia]*. Editorial Barcanova, 2013 [Data de consulta: 26 Gener 2014]. Disponible a: <https://www.yumpu.com/es/document/view/13162390/cicle-superior-5e-inventem-un-pais-barcanova>

- Faran recerca de personatges extraordinaris en el món de les ciències i les arts o de vides exemplars. I es plantejaran el seu paper o el seu possible rol com a individus que pertanyen a un col·lectiu.
- Per aquesta raó l'alumnat de 5è de primària treballarà escoltant, reflexionant, dialogant, demanant informació fora l'escola, classificant-la i sintetitzant-la i elaborant treballs individuals i en grups.

3. Emissió i recepció de *Cinc City: la nova utopia*

3.1. Cadena on l'emetria

El tema tractat en la peça audiovisual és d'interès social, per tant la ubicaria en una cadena pública. Tant podria ser TV3 com TVE ja que les dues responen a les necessitats audiovisuals dels espectadors. El reportatge és en català, amb possibilitat de ser subtitulat a qualsevol llengua.

Cinc City: la nova utopia tracta un tema d'educació des del punt de vista dels nens. Contempla la construcció de la seva pròpia utopia i s'observen quins són els valors que comparteixen els nens i com a partir d'aquests valors, desenvolupen el seu estat. Dit d'una altra manera, trobo que aquesta peça només podria anar destinada a una televisió pública, la qual vol proveir al públic d'informació, de ficció i d'entreteniment de qualitat sense pensar en el seu benefici com a empresa; com seria el cas de les cadenes privades.

Alguns exemples que han servit per ubicar el reportatge en una cadena pública, i que també he visionat per acabar de definir la meua proposta, han estat els següents:

- **TV3, Reportatge del 30 minuts “Notes d'educació”(2011)⁵:** aquest reportatge parla del sistema educatiu en diferents països com són els Estats Units, Finlàndia i Catalunya. Fa una observació dels diferents sistemes educatius; entrevista a especialistes que parlen de l'educació; segueix la vida de dues estudiants de Magisteri catalanes a Finlàndia i s'endinsa en aquesta cultura ja que és el país que els darrers 5 anys ha tret millor resultat en les proves de l'informe PISA que avaluen els coneixements dels alumnes en les matèries de: matemàtiques, llengües i ciències per tal de saber quin és el millor país en l'àmbit de l'educació.

⁵ ALIAS, M. I PRAT. F (Directors) (2011) *Notes d'educació* [Vídeo.] Disponible a: <http://www.tv3.cat/30minuts/reportatges/1794/Notes-deducacio>

Aquest reportatge no se centra en cap grup d'alumnes ni en una sola escola. Fa un recull i analitza els sistemes educatius i alguns dels col·legis líders per tal d'arribar a una conclusió de com podríem millorar a Catalunya. És un reportatge de Manel Aries i Ferran Prat realitzat al 2011 i emès per la televisió pública de Catalunya TV3.

- **TVE, Reportatge de Granangular.cat “Un preescolar alternatiu” (2010)⁶:** aquest reportatge obra la finestra a una educació alternativa a l'edat de preescolar. Ensenya diferents associacions d'educadors i de pares que han creat projectes de criança compartida i d'educació lliure a Catalunya per a nens de 2 a 6 anys.

És un reportatge que mostra una manera diferent d'entendre l'educació i de la corrent alternativa que existeix paral·lelament a les escoles que coneixem de sempre. Té com a punt d'unió amb l'altre reportatge esmentat anteriorment, que una de les causes de la desmotivació escolar o els mals resultats cal buscar-los a la massificació que patim actualment a les aules i la generalització dels continguts deixant de banda les diferents necessitats dels nens, el diferents ritmes d'aprenentatge etc.

És un reportatge de Dúnia Ramiro i Angès Bibiloni emès per la televisió pública estatal TV1 l'any 2010.

- **TV3, Reportatge de 30 minuts “El preu de ser els primers” (2012)⁷:** reportatge que ens acosta al sistema educatiu de Corea del Sud que està a la cima dels bons resultats acadèmics mundials segons l'informe PISA. Però ens parla

⁶ RAMIRO, D. i BIBILONI, A. (Directores) (2010) *Un preescolar alternatiu* [vídeo]. Disponible a: <http://www.rtve.es/alacarta/videos/granangularcat/granangularcat-preescolar-alternatiu/670805/>

⁷ DAGUERRESAR, S. DOYEON, U. I GAILLARD, L. (Directors) (2012) *El preu de ser els primers* [vídeo]. Disponible a: <http://www.tv3.cat/30minuts/reportatges/1827/El-preu-de-ser-els-primers>

de quin és el preu; de l'estat dels estudiants; de la vida d'aquests mentre van a l'escola i veiem que aquesta altíssima exigència i aquests resultats excel·lents no són sinònims de felicitat ni d'una bona vida.

En el reportatge trobem la versió dels pares, dels nens i dels professors la qual cosa ens contextualitza dins la situació del país. Abans a Corea del Sud set de cada deu persones era analfabeta; ara, actualment, al 2012 vuit de cada deu persones arriben a la universitat i l'analfabetisme és pràcticament nul. Aquest reportatge és de Sebastien Daguerresar, Uhm Doyeon i Ludovic Gaillard realitzat al 2012 emès per la televisió pública de Catalunya TV3.

3.2. Audiència potencial

L'audiència potencial d'aquest producte, deixant de banda l'escola Estel i tota la gent propera implicada, seria un públic generalista. El perquè és ben senzill. Per consumir aquest producte, no cal que siguis professional de l'educació o només el puguis entendre si et dediques a l'ensenyament. És un producte que va més enllà, explica com i perquè uns alumnes de primària inventen el seu propi país; amb les seves diferències, els seus desacords, però sobretot amb les ganes de construir-lo junts.

Aquest tema és transportable a la nostra realitat; per exemple amb els sentiments i desig d'independència de Catalunya. D'aquesta manera, la invenció d'aquest país crida l'atenció i la curiositat per veure com uns nens, que encara no han estat gaire contaminats per les diferents ideologies i la societat que els envolta, són capaços d'aixecar el seu país ideal posant-se d'acord en totes les decisions que aniran donant forma al seu petit estat i de quina manera ho faran.

Durant tot el reportatge es mostren activitats que criden l'atenció, com ara: la invenció de la llegenda i la seva representació, la creació del seu propi himne, la visita a la seva illa i els seus jocs populars.. Per tant, és un producte amè, ràpid i fresc que ens obre una finestra a aquest país i com ha estat aixecat.

El ritme del muntatge i l'acompanyament musical fan que sigui un producte que prova la nostra curiositat o el nostre interès per tal de saber on ens porta, com acaba, quin és el seu desenllaç, les conclusions que treuen, allò que aprenen...

També s'ha de tenir en compte, deixant de banda el vessant més educatiu, el vessant emocional que fa que connectem amb alguns dels nens que apareixen en el reportatge. Com és el cas de la presidenta del país, la Judith Guerrero que fa reflexionar a tota la classe amb les seves encertades aportacions o l'esverat Àlex Vera, que vol participar i posar cullereta en totes les decisions.

Per tant, fóra de l'àmbit educatiu, també és un programa que pot interessar a un *target* molt ampli. A la gent adulta i d'edat avançada per la tendresa que els hi desperten els nens; la gent jove amb ganes d'intentar canviar al món i als nens petits que se senten reflectits amb els nens protagonistes.

Així doncs, tot i que és una temàtica educativa força marcada, aquesta peça audiovisual pot interessar i ser consumida per molta gent que no forma part del món educatiu.

4. Repercussió del projecte fóra l'escola Estel

“Cinc City: la nova utopia” va creuar les fronteres de l'escola Estel i va ser un país entrevistat per Ràdio Sabadell i el seu programa “A bona hora”⁸. La Raquel Garcia, juntament amb la presentadora Aura Costa van desplegar la unitat mòbil a una de les aules de l'escola i van estar investigant i preguntant als alumnes sobre el projecte interdisciplinari que havien realitzat.

L'Aura Costa des de l'estudi de Ràdio Sabadell anava informant sobre què era un projecte interdisciplinari; i la Raquel Garcia ,en directe, va estar preguntant a cada nen sobre algun aspecte del país: com va ser inventar-se un himne, com havien escollit la presidenta, què era el que els hi havia agradat més i menys...

Això pels nens va ser un altre punt vital dins el desenvolupament de l'activitat. Gràcies a aquest interès social despertat gràcies a ells i al què realitzaven van prendre's l'empresa d'aixecar el seu país d'una manera molt real. També cal dir, que les repercussions pel que fa als seus resultats acadèmics han estat molt favorables. Alumnes que al primer trimestre havien suspès l' assignatura de naturals, per exemple, ara al segon trimestre han aprovat la matèria.

Això demostra un cop més que la motivació i la il·lusió per aprendre formen part de més de la meitat de la nota. Sense aquests dos elements, per més intel·ligents que siguin els alumnes, no obtindran els resultats que podrien assolir.

⁸ GARCIA, R. I COSTA, A. (2014) *A bona hora: la hora del pati*. Ràdio Sabadell [Data de consulta: 29 Abril 2014] Disponible a: <https://soundcloud.com/radiosabadell/descobrim-cinc-city-el-pais-imaginari-que-han-creat-els-alumnes-de-cinque-curs-de-lescola-estel>

5. Elements innovadors de *Cinc City: la nova utopia*

Els elements innovadors de *Cinc City: la nova utopia* són els seus punts forts i diferenciadors respecte als productes visionats explicats al punt anterior. Més enllà del seguiment d'un projecte interdisciplinari i veure quins resultats més positius s'obtenen en treballar d'aquesta manera. *Cinc City* segueix l'aventura de la creació d'un país des de la mentalitat d'uns nens. Sense jutjar, ni opinar ni comparar.

Tots els reportatges esmentats anteriorment, mostren l'educació i busquen especialistes, professors, pedagogs perquè parlin del tema, opinin, diguin que està bé i què no. Comparen amb altres escoles, o alumnes i arriben a unes conclusions.

Cinc City: la nova utopia simplement obre la finestra a l'escola Estel, a la classe de 5è de primària que inventarà un país. Aquest reportatge fa que a partir de l'observació i d'alguna breu entrevista amb algun nen, traguem nosaltres mateixos les conclusions i puguem autoavaluar-nos a partir del treball d'un projecte d'aquestes característiques.

És un reportatge que et vol acostar i fer viure dins el possible com uns nens inventarien un país, com seria, com la fantasia inundaria cada racó d'aquest nou estat. També fa reflexionar sobre el treball en grup; les bones idees que sorgeixen entre tots i la dificultat de decidir alguna cosa en equip, però com és possible fer-ho.

Els protagonistes són els nens, la classe i ells mateixos són qui ens ensenyen, ens mostren i ens exemplifiquen com és la construcció d'un país des de zero. Les dificultats que es presenten, però les solucions que troben, també.

Un altre element innovador és que l'inici del reportatge comença amb una petita part amb guió, on un dels alumnes de la classe reflexiona sobre la mort d'Adolfo Suárez, un tema potent i molt actual. El nom del president crida l'atenció, mentre el passeig cap a l'escola del nen ens situa i ens informa d'on es desenvoluparà l'activitat. Aquest protagonista es qüestiona mentre va cap a l'escola coses que faria si inventés un país.

La veu en off del reportatge és realitzada per una nena de classe, la Judith Guerrero. El motiu principal pel qual he pres aquesta decisió és perquè volia que la veu que acompanyes les imatges fossin la d'un nen o nena que directament havia participat en el

projecte. Una altra raó va ser les excel·lents exposicions orals i d'avaluació que els nens van realitzar un cop acabada l'activitat. Ningú millor que ells saben explicar com ho han fet i com s'han sentit mentre formaven part de la construcció d'una utopia. Per tant, vaig contemplar com una molt bona idea introduir la veu d'un dels participants, en aquest cas la presidenta de l'estat de Cinc City.

Pel que fa al paper de la professora dins el projecte, val a dir que és crucial per conduir els nens en el procés de creació d'un país. Tot i així, no m'he centrat en el paper de la professora ni en la seva manera de treballar. Ha aparegut i tingut protagonisme en sessions puntuals per fer reflexionar als nens, guiar-los i sobretot motivar-los en el projecte. No obstant, no és l'eix central del reportatge, ja que ho són els nens.

Després de mirar algunes de les pel·lícules citades a l'article de Rosario Olivia Izaguirre y Abel Antonio Grijalva Verdugo⁹ puc concloure que el paper de la Tamara Masvidal, dins la classe, és un híbrid dels prototips que s'analitzen en l'estudi i que sobretot el seu paper dins el projecte és de medidora i suport; mai de condicionant.

En les pel·lícules que esmenta aquest estudi -*El club de los poetas muertos*, *La ola* o *La clase*- els seus realitzadors se centren en el seu paper, en el paper dels educadors i com actuen aquests davant dels nens; allò que se'ls ensenya, quin és el seu caràcter, perquè condueixen la classe d'una manera o d'una altra...

La primera diferència amb el meu reportatge és que es tracten de ficcions; per tant tot el que succeeix està exagerat d'una manera o altra. En canvi, el meu reportatge mostra als alumnes reals, què ha passat i què no, d'una manera directa i transparent, sense additius fílmics. Per una banda, potser, la que s'acosta més al meu punt de vista és l'última pel·lícula que he esmentat, *La clase*.

Tot i així, la temàtica i el què vol mostrar és ben diferent al que busca *Cinc City: la nova utopia*. Per altra banda, tenim *La ola*. Aquest film sí que presenta una temàtica més semblant i té punts en comú com ara, per exemple, la ideació de símbols de l'estat

⁹ OLIVIA, R. I. GRIJALVA, A. (2012). *La narrativa audiovisual y las vivencias de la disciplina escolar: violencia, discriminación e intolerancia*. Revista Comunicación, núm. 10. [Data de consulta: 4 Maig 2014] Disponible a: http://www.revistacomunicacion.org/pdf/n10/mesa8/109.La_narrativa_audiovisual_y_las_vivencias_de_la_disciplina_escolar-violencia_discriminacion_e_intolerancia.pdf.

que els fan ser un país o una dictadura, en aquest cas. Val a dir que s'allunya del reportatge degut a la seva vessant dramàtica i de ficció.

Finalment, un dels punts més forts a destacar és la música escollida, (tot i el problema del dret d'autors, aspecte del qual es parlarà més endavant). He triat aquesta música i aquestes cançons per la seva lletra, la qual, complementa i explica les imatges que veiem; alhora que fan crear una connexió amb els nens i el seu projecte. En definitiva, aquest reportatge innova en petits elements que fan que no sigui un reportatge típic; tant per la seva temàtica com pel punt de vista escollit per mostrar els fets.

6. Estructura de *Cinc City: la nova utopia*

L'estructura que segueix aquest reportatge és la següent:

Introducció: realitzada amb veu en off per un alumne de la classe. Arriba a l'escola mentre reflexiona sobre la mort del president Adolfo Suárez i la casualitat que ell hagi somiat que inventa el seu propi país. Aquesta introducció a la temàtica es fa d'una manera àgil i subtil mentre veiem el nen com es dirigeix a la porta de l'escola. En aquesta introducció ja es dona a conèixer l'ingredient principal que es desenvoluparà més endavant en el producte, que és: la invenció d'un país.

Cos del reportatge: els minuts que segueixen a la introducció i fins gairebé al final del projecte són les 7 sessions que conformen aquest projecte interdisciplinari. A l'escola en total s'han fet 10 sessions, però les més interessants i imprescindibles per al reportatge i el que volia mostrar han estat les 7 escollides.

A cadascuna de les sessions anem avançant i descobrint com estan creant i què estan decidint per aquest país els seus habitants de cinquè de primària. A la primera sessió inventen la màquina transportadora que ens durà fins l'illa. Després reflexionen sobre si volen lleis o no; i com es diria el seu país. Més endavant formem part del viatge a l'illa i els desitjos i les coses que no volen que passin allà. Tot això desencadena una reflexió sobre el sistema anàrquic implantat fins al moment en el seu estat.

A continuació, trobem un dels apartats més divertits del projecte: la llegenda del seu país. En grups de quatre creen la que serà la llegenda popular del seu país. Les activitats que segueixen a això és la invenció de l'himne i dels personatges representatius de Cinc City.

Per acabar arribem a l'illa i els nens juguen als jocs populars de Cinc City. També veiem com observen la naturalesa del seu entorn i fan un dibuix artístic del seu voltant.

Desenllaç: Finalment formem part de la sorpresa que la professora els hi fa als nens quan acaben el projecte. És un pastís en forma de la bandera de Cinc City. Mentre veiem aquestes imatges sentim a la professora parlar sobre el projecte i la seva experiència al realitzar-lo.

Crèdits: és una altra part molt important del reportatge ja que cada nen s'acomia a la seva manera davant de la càmera contents del treball realitzat.

A continuació mostraré una taula resum de les sessions enregistrades, les no enregistrades i el motiu:

Dia	Sessió	Enregistrada	Motiu
05/02/2014	Què és un projecte	Sí	Se'ls hi explicava als nens què farien i era interessant registrar la seva reacció al saber que inventarien un país. També era important perquè es començarien a tractar temes vitals pel país com per exemple: el nom.
12/02/2014	Màquina transportadora escollida	No	La màquina la van inventar com a deures a casa. Per tant, no podia registrar el procés.
26/02/2014	Viatge a Cinc City i desitjos pel seu nou país	Sí	Aquesta sessió era una de les més importants pel meu projecte. Per una part dóna molt dinamisme i vida al projecte, ja que es va decorar la classe com si d'un avió es tractes i a la segona part van omplir el pati de l'escola de colors

			i desitjos. Per l'altra banda, el moment dels globus, de desitjar què volien pel país i que no em semblava indispensable que aparegués al reportatge final. Casualment i sense prèvia planificació aquesta sessió va esdevenir en el punt d'inflexió del projecte, ja que es van reconsiderar decisions que es van prendre el primer dia com és l'existència i necessitat de les lleis.
05/03/2014	Bandera del país i lectura de les diferents llegendes inventades	Sí	Aquesta sessió era una de les més divertides del projecte. S'escollia la bandera del país, que prèviament a casa havien dibuixat els alumnes i amb una elecció democràtica s'escollia quina representaria el seu país. També, en aquesta sessió es va dur a terme la lectura de les llegendes que en grup s'havien

			inventat i que la següent sessió representarien davant de tota la classe.
12/03/2014	Representació de les llegendes i debat sobre el govern que volen pel seu estat	Sí	Aquesta sessió, en primer lloc, era interessant per donar un toc de ficció al reportatge amb les llegendes i donar-li vida i alegria. En segon lloc, era una sessió clau ja que s'escolliria quin tipus de govern tindria el país, com s'organitzaria i qui serien els encarregats de dur-ho a terme. Totes les decisions es van dur a terme
14/03/2014	Invenció de l'himne per grups	No	Aquesta sessió no va ser escollida perquè trobava més adient i interessant seguir el procés de representació davant la classe, l'elecció de l'himne i el cant de l'himne escollit per tota la classe. Aquesta sessió consistia en treballar en grup i ja havia estat observat en sessions anteriors. No tenia res de

			nou.
19/03/2014	Cant de l'himne i presentació dels personatges famosos de Cinc City	Sí	En primer lloc aquesta sessió va ser escollida perquè s'escoltaria i veuria l'himne del país, tret característic i indispensable per un estat. En segon lloc, els personatges històrics eren explicats davant la classe en anglès. Alguns dels nens es van disfressar d'aquests personatges; d'altres se'ls van inventar des de zero i algun va explicar personatges existents. Em semblava prioritària aquesta sessió perquè es treballaven dues matèries molt diferents i importants dins la construcció d'un país.
26/03/2014	Invenció i elecció dels jocs populars de la illa	No	Com en altres sessions es proposaven i inventaven els jocs desitjats com a tradicionals de l'illa i després a partir d'una votació democràtica

			s'escollia quins es volien. No vaig creure necessari enregistrar aquest procés.
01/04/2014	Arribada a Cinc City, jocs populars i dibuix artístic	Sí	Era una sessió que prometia dinamisme, veure els nens en estat pur com si es trobessin en una illa i veure com imaginaven que estaven dins del seu país. Era una de les sessions clau del projecte i també una de les que m'ha donat més riquesa visual i joc dins el reportatge.
04/04/2014	Avaluacions individuals del projecte i sorpresa de la professora	Sí	Vaig voler enregistrar l'àudio de l'última sessió per utilitzar com a veu en off en el reportatge. Volia que la veu en off fos d'un nen o una nena, però no volia escriure-la jo per condicionar amb el meu punt de vista i visió del projecte. Vaig decidir no enregistrar en vídeo perquè el meu reportatge buscava mostrar com crearien un país uns nens

			de primària i com ho farien. El meu reportatge no buscava opinions alienes al projecte ni pròpies, perquè cada espectador avaluï i jutgi a partir de les imatges. El que si que vaig enregistrar va ser la sorpresa que la professora Tamara Masvidal va fer als nens. Vaig seguir com donava el pastís en forma de bandera de Cinc City i com els nens gaudien menjant-lo fent una metàfora visual amb el que la professora diu amb veu en off.
--	--	--	--

7. Posada en escena

7.1. Procés de rodatge

La gravació del reportatge s'ha realitzat amb dues càmeres. Amb una s'han realitzat plans generals i amb l'altre plans més tancats i de seguiment. Per tant, el muntatge té una gran varietat de plans; moviments interiors i exteriors de pla molt variats com ja s'ha vist abans i a més, la visió general i concreta del grup i de l'activitat. Per tant, és un muntatge que contextualitza i ens apropa a cada nen en cada una de les sessions del projecte.

El funcionament a l'hora d'enregistrar les sessions ha estat sempre el mateix. Quedàvem una hora abans: l'Anna Casado, que és la noia que m'ha ajudat amb la segona càmera; la Tamara Masvidal, la professora de la classe i jo. Parlàvem de la sessió que es realitzaria aquell dia: objectius, que volia aconseguir la professora i quin paper tenia dins el projecte interdisciplinari.

Després d'analitzar la sessió, la meua companya i jo parlàvem del més important a enregistrar, allò que no podia faltar. Muntàvem el trípod, preparàvem les càmeres i esperàvem a que els nens arribessin.

Un cop acabada la sessió, em quedava amb tot el material enregistrat i durant els següents dies el mirava, el classificava i en el cas de les preses dolentes, les eliminava. Aquesta tasca la duia a terme per a l'hora de fer el muntatge final tenir el material preparat.

7.2. El muntatge

Es tracta d'un muntatge dinàmic i segons de les activitats força ràpid. És un muntatge lineal que permet seguir a la perfecció el desenvolupament de les activitats

Dins del projecte, com és evident, hi ha diferents tipus de plans i de diferent durada. He utilitzat plans més estàtics i llargs quan la professora explicava l'activitat o el funcionament de la sessió (Figura 1); així com també durant algunes exposicions d'idees dels nens. Els plans més estàtics del reportatge s'ubiquen dins l'aula, és a dir quan han realitzat alguna activitat que demanava un pla estàtic per a poder captar tots els detalls com ara el cant de l'himne, les opinions sobre el govern que volien per al país o l'explicació de la professora (Figura 2).

Figura 1

Figura 2

Els plans realitzats a l'exterior també són els més oberts ja que pretenen ubicar i ajudar l'espectador a contextualitzar l'espai on es troben els nens i observar les seves activitats. Aquests plans són per exemple els de l'inici del reportatge on veiem en Marc Martínez caminant cap a l'escola (Figura 4); els nens corrent pel pati de l'escola o bé al Parc Catalunya on se suposava que estaven a l'illa (Figura 3). Aquests plans de l'illa han estat oberts però tot i així pensats perquè semblés un espai totalment salvatge.

Figura 3

Figura 4

També he utilitzat plans curts per tal d'apropar-nos als nens (Figura 6); anar identificant a mesura que avancem pel projecte alguns nens que aniran destacant ,però sobretot per captar l'essència de la classe i com són aquests alumnes de l'escola Estel(Figura 5).

Figura 5

Figura 6

Els plans detalls sobretot els he utilitzat per mostrar coses (Figura 7) que havien realitzat els nens i repetir al final de cada sessió el mateix pla, el qual ens mostrava un panell on cada dia que s'avançava s'omplia del material de la sessió realitzada (Figura 8). Juntament amb aquest pla detall que mostrava el desenvolupament del projecte, hi ha un fos a negre per tal de donar un moment de descans a l'espectador i donar a entendre que s'ha finalitzat la sessió i passem a una altra. D'aquesta manera, el fos a negre permet entendre la fi d'una sessió i el panell informa de l'estat i l'evolució de manera visual del projecte.

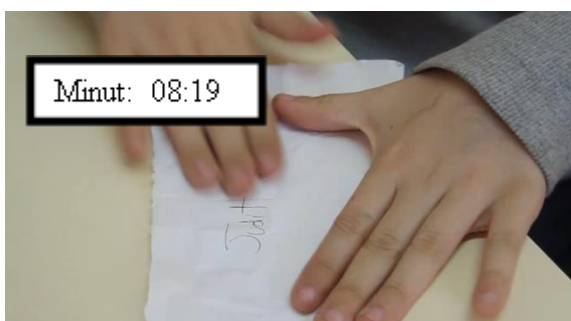

Figura 7

Figura 8

Els moviments de càmera com ara les panoràmiques han estat realitzats per aportar dinamisme i frescor al muntatge (Figura 10). Ja que moltes de les sessions es feien dins l'aula, on només hi havia moviment intern de pla. Així doncs, amb aquests recursos tècnics he aconseguit que cap sessió no es fes feixuga de veure i mostrés diferents realitats i nens a mesura que anava ensenyant diferents situacions. També he utilitzat panoràmiques per fer el·lipsis temporals, com és en el cas del viatge (Figura 9). Pel que fa al moviment intern de pla, varia segons la sessió i el que s'ha treballat; però evidentment és molt més ric en les sessions a l'exterior.

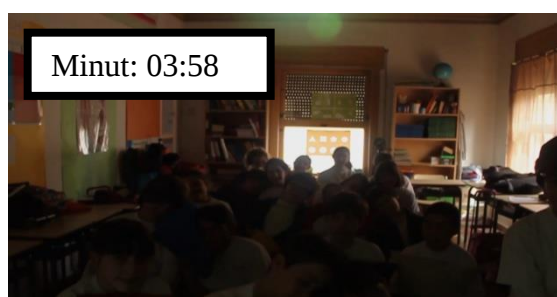
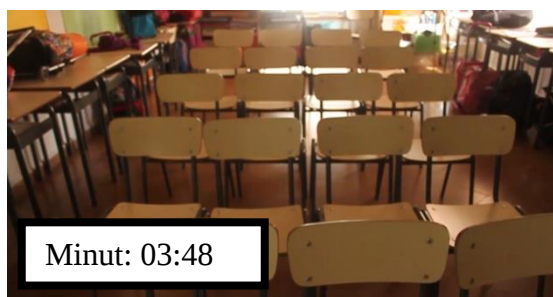
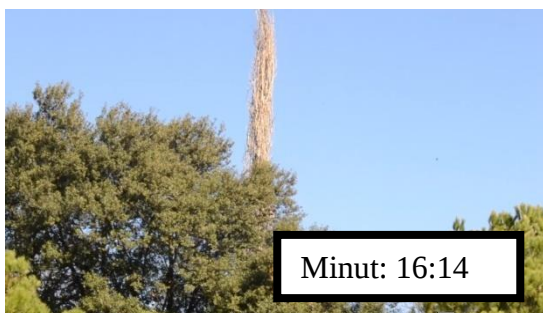

Figura 9

Minut: 16:14

Figura 10

Minut: 16:18

En aquest muntatge és crucial la música, com abans he deixat entreveure. La música ha permès crear un fil conductor i també marcar el muntatge en certes sessions on l'important era veure tot el que feien els nens, més que escoltar-ho (Figura 11).

Aquests plans són característics d'aquest reportatge perquè usen la figura narrativa de la metàfora i mostra amb imatges el que diu la cançó(Figura 12).

Minut: 05:00

Figura 11

Minut: 17:33

Figura 12

7.3 Banda sonora

Aquest aspecte és un dels punts forts d'aquest producte audiovisual. Ha servit únicament i exclusivament en la seva funció expressiva. Els criteris que he seguit a l'hora d'incorporar les cançons al producte audiovisual han estat per un costat la lletra i per l'altra l'actualitat de les cançons.

La lletra ha estat el factor més destacat, ja que en cadascuna de les situacions en què la música apareix acompanya, descriu i emfatitza allò que estem veient a la pantalla. A més, també emociona i dona rellevància als fets que es produeixen. En cap cas he tingut en compte els drets d'autor, ja que no pretenc comercialitzar el producte.

M'importava més trobar la música idònia que entretenir-me en temes burocràtics. Cal afegir però, que en el cas de la realització d'un producte per a comercialitzar, ho tindria en compte. Tot i que suposo que utilitzaria música lliure de drets d'autor per no disposar de capital econòmic suficient.

Les cançons utilitzades no són d'una temàtica infantil o realitzada per nens, però és el missatge que transmeten allò que m'ha fet usar-les pel meu producte. Totes les lletres parlen de: lluitar pel que vols, somiar encara que et facis gran, viure la vida i el poder de les persones si estan unides.

Així doncs, les cançons en ordre d'aparició són:

- **Filippo Landini, “Som com som”, 2014.** Aquesta cançó va ser escollida perquè parla de ser com ets; de creure en el que fas; de ser perseverant, però sobretot perquè ressaltava la idea que volia transmetre només començant el reportatge que és: alegria i vida.
- **Amaral, “Revolución”, 2005.** Aquesta cançó fa palès el poder de la gent, del poder que té la unió, de lluitar per allò que es vol. Així doncs, queda perfectament lligada amb les imatges dels globus i desitjos que volen els nens per la seva illa. A més, també serveix per donar peu al punt d'inflexió del reportatge; el conflicte i la seva resolució emfatitzant la situació.

- **Els catarres, “Invencibles”, 2013.** Aquesta cançó expressa la voluntat i la invencibilitat de la gent si està unida. També parla de viatjar i conèixer mondes desconeguts i per explorar. Aquesta cançó l’he utilitzat per la sessió de les llegendes on els nens viatgen més enllà del seu país; viatgen per la seva imaginació.
- **Filippo Landini, “Viu-la”, 2007.** Com el títol indica, aquesta cançó explica com de viure la vida; de seguir els teus somnis més profunds; de no deixar mai de somiar...Per tant, la vaig trobar perfecte pel moment on els nens se suposa que són a l’illa i que estan jugant als seus jocs tradicionals i estan fent art amb el que veuen.
- **Amaral, “Salta”, 2005.** Aquesta cançó desenvolupa com a tema el fet de seguir els teus desitjos independentment de tot el que pensi la gent. Seguir els teus somnis, sentir-te lliure. Efectivament, la vaig trobar adient pels crèdits on cada nen saluda com vol a la càmera i s’acomia. Té un ritme viu que ha marcat l’aparició dels noms.

La funció de la música dins el reportatge per un costat és emocional, és a dir, que fa connectar amb els nens i els seus sentiments realitzant el projecte i exalta els moments on apareix. I, per l’altre costat, té una funció narrativa ja que complementa les imatges; en algun cas les explica i en d’altres és la base d’alguna metàfora visual, la qual no seria possible sense ella.

7.4 Criteris estètics

7.4.1 Escenografia

El rodatge ha estat realitzat en 6 espais ben diferents. El primer i més important dins l'aula on s'han desenvolupat la major part de les sessions i activitats. Pel que fa a les sessions dins l'aula (Figura 13), s'han realitzat els dos tipus de plans, oberts i tancats. Sempre hi ha hagut una càmera en un trípod i l'altra s'ha anat movent per l'aula enregistrant allò que creia més important i també realitzant els plans més propers. Això ha ajudat a tenir aquesta visió en general i concreta.

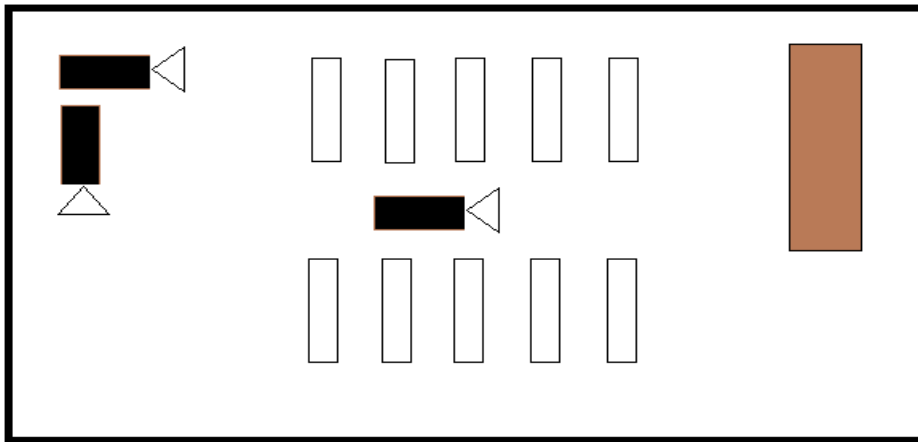

Figura 13

En segon lloc, hem utilitzat el pati de l'escola. El superior (Figura 14) i inferior (Figura 15). Aquí l'adaptació ha estat total ja que res depenia de nosaltres, sinó de les condicions meteorològiques.

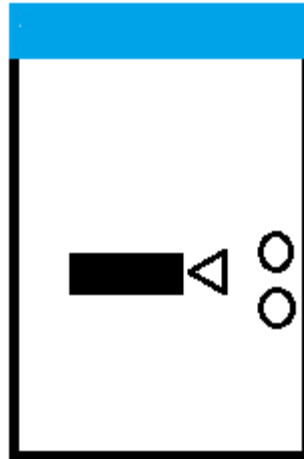
Figura 14

Figura 15

En tercer lloc, hem utilitzat una aula annexa per realitzar les diferents entrevistes als nens(Figura 16). Vam escollir una aula on hi hagués una paret blanca llisa i a més la llum entrés directament. No es reconeix com aula ni com cap espai en concret, la importància la tenen els nens i sobretot el que diuen.

Figura 16

En quart lloc també hem utilitzat el laboratori de l'escola (Figura 17) per realitzar l'última activitat i enregistrar els crèdits; ja que era un espai molt ampli i lluminós que ens permetia una total llibertat de moviments i proves. Aquest espai si que es reconeix com a part de l'escola ja que és un laboratori i es poden observar diferents objectes que l'identifiquen.

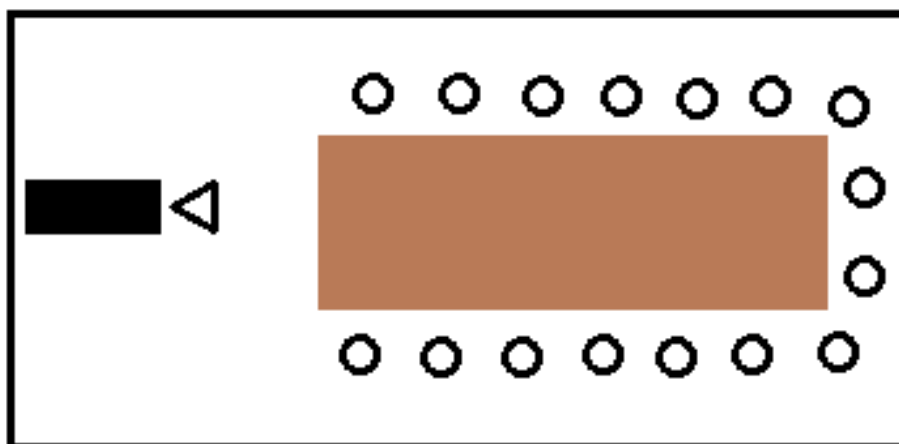

Figura 17

Un

dels últims espais usats va ser el Parc Catalunya de Sabadell, el qual representa la illa de Cinc City. El treball en aquest espai va esdevenir el més complicat. Per un costat per l'impossible control del temps. En segon lloc, perquè les activitats i jocs que s'hi van desenvolupar eren molt mogudes i lliures. Per tant, qualsevol planificació hagués estat en va. L'activitat consistia en jugar i dibuixar; per tant, no vam voler limitar els nens en cap sentit i ens vam adaptar als seus moviments.

Aquest espai va ser escollit per part de la professora i per mi. Volíem realitzar una activitat a l'exterior on els nens poguessin imaginar-se físicament que eren a l'illa(Figura 18). Degut a la proximitat i la facilitació a l'hora de demanar permís a l'escola i als pares, es va optar per aquest parc. Això sí, abans d'aquest dia es va acordar amb la professora Tamara Masvidal en quins espais concrets es farien les activitats per tal que semblés una illa de veritat a l'hora d'enregistrar el material necessari, o si més no, l' illa ideal pels nens (Figura 19).

Figura 18

Figura 19

Per acabar, l'exterior de l'escola Estel va ser enregistrat amb trípod i amb una col·locació de càmeres planejat per tal que es veiés: l'escola, el nom de l'escola, el protagonista dirigint-se a l'escola i s'entengués que està reflexionant(Figura 20). Aquesta part si que va ser planificada, perquè es veiés tots els elements esmentats.

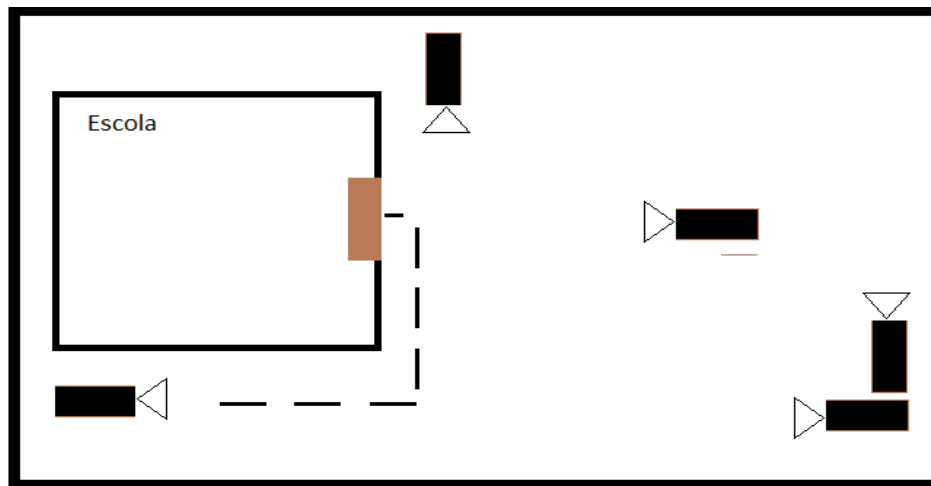

Figura 20

7.4.2 Il·luminació

Aquesta qüestió ha estat un dels *handicap* del projecte. En cap moment del reportatge s'ha utilitzat il·luminació artificial. La primera raó i més important ha estat la impossibilitat de realitzar aquesta tasca amb condicions ni la ubicació dels focus dins l'aula o els altres espais. A part, de no tenir els coneixements necessaris per dur a terme aquesta tasca. A més, la llum natural que teníem en tots els espais que hem usat, tant interiors com exteriors, també ha fet que no em replantegés l'ús de material d'il·luminació.

Així doncs, la llum natural és l'única utilitzada en aquest reportatge. Això ha causat diferents entrebancs a l'hora d'enregistrar i muntar el producte final. Ja que molts plans sortien cremats o foscos. Finalment, l'últim retoc de la llum s'ha realitzat amb el programa de muntatge AdobePremier C5.

En aquest cas, cal parlar de les dues càmeres utilitzades. Una és de la marca Nikon i l'altra de la marca Canon. Per tant, hi ha plans on el color és lleugerament diferent i amb la il·luminació passa exactament el mateix. El reportatge s'ha retocat en color i llum per tal d'atenuar aquestes possibles diferències, però en algun cas ha sigut impossible d'igualar els colors i la llum.

7.4.3. Grafisme

El criteri que he seguit per escollir la tipografia d'aquest projecte ha estat que remarqués l'edat infantil i el traç de nen. Així doncs, la tipografia escollida es diu "2dumb". Els criteris del color han estat que destaqués la lletra per sobre la imatge per tal de facilitar la lectura i la comprensió d'allò que es diu.

Aquest reportatge, com s'ha argumentat anteriorment ha estat completament fet amb els nens i pels nens. Per aquesta raó, igual que la veu en off és d'una nena de la classe, la tipografia ha estat escollida de tipus infantil per seguir amb la mateixa filosofia en el reportatge. El contingut no és infantil, però el reportatge està protagonitzat i realitzat amb l'ajuda dels nens. D'aquesta manera, la tipografia havia d'estar d'acord amb el contingut i altres elements narratius del projecte.

En el producte final de *Cinc City: la nova utopia* s'han utilitzat diferents títols. Els primers que veiem són els que donen nom al projecte, per tant serveixen perquè l'espectador sàpiga com es diu el reportatge.

En segon terme, tenim els diferents títols que serveixen per anar guiant l'espectador en el desenvolupament del projecte.

Finalment, tenim els crèdits que van apareixen a mesura que surten tots els alumnes de la classe i la mestra. També, a més, els crèdits finals que mostren la participació de la gent que ha realitzat aquest reportatge.

7.4.4 So ambient

Aquesta qüestió és una de les més feixugues del reportatge, ja que tot el so ha estat enregistrat amb una gravadora de veu.

La primera raó i la més important per la qual s'ha fet així és per la impossibilitat de ser més persones en el rodatge. La prioritat era veure què feien els nens i com ho feien. Així doncs, vaig considerar que el so no tindria tant pes com la imatge; que si vaig insistir en que fos més d'una càmera.

La segona raó per la qual el so no és del tot òptim és pels meus coneixements bàsics del programa d'edició de so Audacity i del programa d'edició de la imatge AdobePremier C5.

Tot i la meua poca experiència, penso que el so no és molest a l'hora de veure el reportatge i no hi ha res que no s'entengui o no s'escolti. Per tant, he complert l'objectiu que m'havia marcat i em feia més por no poder complir. Ja que sense un so acceptable cap material seria entenedor ni fluid de veure.

7.4.5 Vestuari

Aquest aspecte només es va tenir en compte l'últim dia, quan estava planejar registrar els crèdits i fer la sorpresa del pastís als nens. La raó principal era la d'equanimitat a l'hora d'enregistrar els crèdits.

8. Reportatge pilot *Cinc City: la nova utopia*

8.1. Guió

CINC CITY: LA NOVA UTOPIA – 4/04/2014

MARC MARTÍNEZ

(content, anant al cole, reflexionant sobre el què ha somiat)

OSTRES! AQUEST MATÍ S'HA MORT EL PRIMER PRESIDENT DE LA
DEMOCRÀCIA...L'ADOLFO SUÁREZ...QUINA CASUALITAT! I JO AVUI HE
SOMIAT QUE INVENTAVA UN PAÍS...UI!SI JO M'INVENTÉS UN PAÍS...QUÈ
FARIA? UN HIMNE, UNA BANDERA...

8.2. Pla de producció

CRONOGRAMA

Cinc city: la nova utopia

Prod.: Sònia Lozano Cordón

Tel.: 618048432

GENER

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
PREPRODUCCIÓ																															
GUIÓ																															
RODATGE																															
GRAFISME																															
EDICIÓ/MUNTATGE																															
SELECCIÓ																															
MATERIAL																															
BIBLIA PROGRAMA																															

FEBRER

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
PREPRODUCCIÓ																												
GUIÓ																												
RODATGE																												
PERSONATGE 1																												
GRAFISME																												
EDICIÓ/MUNTATGE																												
SELECCIÓ																												
MATERIAL																												
BIBLIA PROGRAMA																												

MARÇ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
PREPRODUCCIÓ																															
GUIÓ																															
RODATGE																															
GRAFISME																															
EDICIÓ/MUNTATGE																															
SELECCIÓ																															
MATERIAL																															
BIBLIA PROGRAMA																															

ABRIL

FECHA	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
PREPRODUCCIÓ																														
GUIÓ																														
RODATGE																														
PERSONATGE 1																														
GRAFISME																														
EDICIÓ/MUNTATGE																														
SELECCIÓ																														
MATERIAL																														
BIBLIA PROGRAMA																														

MAIG

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
PREPRODUCCIÓ																															
GUIÓ																															
RODATGE																															
GRAFISME																															
EDICIÓ/MUNTATGE																															
SELECCIÓ																															
MATERIAL																															
BIBLIA PROGRAMA																															

8.3 Pla de rodatge

Loc.	Dia	Temps	Sessió	Pers.	Vest.	Atrezzo	Material tècnic
Escola Estel	5 Febrer	3h	1	Classe general Tamara Masvidal Josep Blanco Rubén Abellán Yaiza Xamani Mireia Olmos			2 càmeres Bateries reserva Trípode Grabadora
Escola Estel	26 febrer	3h	3	Classe general Tamara Masvidal	Barret pilots	Coixins Barret pilots Ninots Globus	2 càmeres Bateries reserva Trípode Grabadora Video viatge
Escola Estel	5 Març	3h	4	Classe General Tamara Masvidal			2 càmeres Bateries reserva Trípode Grabadora

Escola Estel	12 Març	3h	5	Classe General Tamara Masvidal Àlex Vera Marina Gil Álvaro Beteta Laura Sánchez		Màscares Coixins de colors	2 càmeres Bateries reserva Trípode Grabadora
Escola Estel	19 Març	3h	7	Classe general Marta Garcia Montserrat Iglésias			2 càmeres Bateries reserva Trípode Grabadora
Parc Catalunya	1 Abril	4h	9	Classe General Tamara Masvidal			2 càmeres Bateries reserva Trípode Grabadora
Escola Estel	4 Abril	3h	10	Classe General Tamara Masvidal Marc Martínez	Samarreta Cinc City		2 càmeres Bateries reserva Trípode Grabadora

8.4. Funcions professionals i equip humà

Directora: Sònia Lozano

Productor: Sònia Lozano, Tamara Masvidal

Guionista: Sònia Lozano

Càmera 1: Sònia Lozano

Càmera 2: Anna Casado estudiant de Comunicació Audiovisual

Grafisme: Sònia Lozano

Muntatge: Sònia Lozano

9. Bibliografia

ALIAS, M. I PRAT, F (Directors) (2011) *Notes d'educació* [Vídeo.] Disponible a: <http://www.tv3.cat/30minuts/reportatges/1794/Notes-deducacio>

CARRASCO, Paquita. I VILLAS, Núria. *Inventem un País [en línia]*. Editorial Barcanova, 2013 [Data de consulta: 26 Gener 2014]. Disponible a: <https://www.yumpu.com/es/document/view/13162390/cicle-superior-5e-inventem-un-pais-barcanova>

DAGUERRESAR, S. DOYEON, U. I GAILLARD, L. (Directors) (2012) *El preu de ser els primers* [vídeo]. Disponible a: <http://www.tv3.cat/30minuts/reportatges/1827/El-preu-de-ser-els-primers>

GARCIA, R. I COSTA, A. (2014) *A bona hora: la hora del pati*. Ràdio Sabadell [Data de consulta: 29 Abril 2014] Disponible a: <https://soundcloud.com/radiosabadell/descobrim-cinc-city-el-pais-imaginari-que-han-creat-els-alumnes-de-cinque-curs-de-lescola-estel>

MORO, Tomás. *Utopía*, 13ª ed, Madrid, Espasa Libros, 1952, 158 pàgs.

OLIVIA, R. I GRIJALVA, A. (2012). *La narrativa audiovisual y las vivencias de la disciplina escolar: violencia, discriminación e intolerancia*. Revista Comunicación, núm. 10. [Data de consulta: 4 Maig 2014] Disponible a: http://www.revistacomunicacion.org/pdf/n10/mesa8/109.La_narrativa_audiovisual_y_la_s_vivencias_de_la_disciplina_escolar-violencia_discriminacion_e_intolerancia.pdf.

RAMIRO, D. i BIBILONI, A. (Directores) (2010) *Un preescolar alternatiu* [vídeo]. Disponible a: <http://www.rtve.es/alacarta/videos/granangularcat/granangularcat-preescolar-alternatiu/670805/>